Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

συνδρομὴ ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ Πανεπιστημίου, ἀλλ᾽ ἄλλως ἀπέτυχον ἐντελῶς, διότι εἰς τοὺς διδάσκοντας ἤδη εἰς τὸ ἀνώτατατον ἐκπαιδευτικὸν κατάστημα, οὗ ἄλλοτε ἀπετέλουν μέρος, εἶχον ἀποβῆ ξένος καὶ ἄγνωστος. Οὕτω, λαβὼν παρὰ τῆς Ἑταιρείας ἔγγραφον, καθ᾽ ὃ ἐν γενικῇ συνεδριάσει εἶχεν ἀποφασίση νὰ ἐρωτήση τὴν γνώμην τοῦ Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου περὶ τοῦ ζητήματος τῆς προφορᾶς, καὶ περὶ τοῦ ἄν, δεκτῆς γενικῶς γενομένης τῆς καθ᾽ ἡμᾶς, δὲν ἦτο δυνατόν, ὡς πρός τινας λεπτομεμερείας, νὰ δειχθῶμέν πως συμβιβαστικοὶ πρὸς τοῦ Ἐράσμου τὸ σύστημα, ἔπεμψα ἔγγραφον ἐπισήμως εἰς τὴν πρυτανείαν, ἐκφράζων μὲν τὴν ἐμὴν γνώμην, ὅτι περὶ τοιούτου συμβιβασμοῦ οὐδεὶς ἐδύνατο νὰ γίνῃ λόγος, παρακαλῶν δὲ νὰ προκληθῇ γνωμοδότησις τῆς Φιλολογικῆς Σχολῆς. Ἀλλ᾽ εἰ καὶ μετὰ παρέλευσιν μηνῶν ἐπανέλαβον τὴν πρότασίν μου, ἔτος παρῆλθε χωρὶς οὐδὲν νὰ ἐνεργηθῇ καὶ οὐδεμία νὰ μοὶ δοθῇ ἀπάντησις, δι᾽ ὃ μεγάλη καὶ διὰ τοῦτο ἦν ἡ στενοχωρία μου, διότι ἐνόμιζον ἐθνικῶς ἀσύμφορον νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τῶν ξένων Ἑλληνομαθῶν καὶ φιλελλήνων τὴν περὶ τοιούτου ἐθνικοῦ καὶ ἐπιστημονικοῦ συμφέροντος ἀκατανόητον ἀκηδείαν τῶν ἡμετέρων λογίων. Προσέτι ἐπρότεινα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὴν χορηγίαν παρασήμου εἰς τοὺς δύο βαθεῖς Ἑλληνιστὰς ἐν Ἀμστελοδάμῳ, τὸν Πρόεδρον καὶ τὸν Γραμματέα τῆς Ἑταιρείας, εἰς ἔνδειξιν ὅτι αἱ προσπάθειαι αὐτῶν ἀναγνωρίζονται ἐν Ἑλλάδι· καὶ ἔλαβον μὲν αὐτοῦ τὴν ὑπόσχεσιν· ἀλλ᾽ ἡ ὑπόσχεσις πρὸ πολλῶν μηνῶν, καὶ μέχρι τῆς στιγμῆς καθ᾽ ἣν ταῦτα γράφω δὲν ἐξετελέσθη.

Ὄθων.

Ἐν ἔτει 1888 σπουδαῖον ἐπῆλθε συμβὰν εἰς τὴν οἰκογένειαν. Ὁ ἐν Αἰγύπτῳ πολιτικὸς ἡμῶν πράκτωρ, ὁ ἀρχαῖός μου φίλος Ἀναστ. Βυζάντιος, μοὶ ἀνήγγειλε δι᾽ ἐπιστολῆς του ὅτι ὁ κ. καὶ ἡ κυρία Ζερβουδάκη, ἐκ τῶν ἐπιφανεστέρων τῶν ἐν Αἰγύπτῳ παροίκων Ἑλλήνων, συνήνουν εἰς ἣν αὐτὸς τοῖς ὑπέβαλε πρό-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τασιν τοῦ νὰ ζητήσωσι διὰ τὴν θυγατέρα των Ἀγγελικὴν εἰς γάμον τὸν υἱόν μου Ὄθωνα, ὅστις καὶ αὐτὸς συνήνει, καὶ ἐξητεῖτο καὶ ἐμοῦ τηλεγραφικῶς ἡ συναίνεσις. Ἐπειδὴ δ᾽ ὁ Βυζάντιος θερμῶς μοὶ ἐπήνει τὴν νέαν, καὶ εἶχον πᾶσαν ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν κρίσιν αὐτοῦ, αὐθημερὸν δ᾽ ἔλαβον ἐπιστολὴν καὶ τοῦ Ὄθωνος τὰ αὐτὰ συνομολογοῦντος, ἔσπευσα τηλεγραφικῶς νὰ πέμψω συγκατάθεσιν καὶ εὐχάς. Μετὰ μικρὸν δὲ προσκληθείς, ἀπῆλθον εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ἵνα παρευρεθῶ εἰς τοῦ γάμου τὴν τελετήν, καὶ μεγαλοπρεπῶς ἐφιλοξενήθην εἰς τὴν λαμπρὰν οἰκίαν τῶν νέων μου συγγενῶν. Μετὰ μεγίστης δὲ χαρᾶς ἐγνώρισα τὴν περικαλλεστάτην καὶ ὑπὸ πλείστων πλεονεκτημάτων τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἀγωγῆς κεκοσμημένην μέλλουσαν θυγατέρα μου, καὶ προσέτι τοὺς ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν ἀξιολόγους γονεῖς της, μεθ᾽ ὧν τάχιστα μὲ συνέδεσε φιλία στενή. Προσέτι δέ, ἦν δι᾽ ἐμὲ πολύτιμος ἡ εὐκαιρία αὕτη τοῦ νὰ γνωρισθῶ μετὰ τῶν ἐξοχωτέρων τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁμογενῶν, οἵτινες διὰ τῆς ἐργατικότητος, τῆς διανοητικῆς ἀναπτύξεως καὶ τῶν Ἑλληνικῶν αἰσθημάτων αὐτῶν, ἐφαίνοντο τοὺς Πτολεμαϊκοὺς χρόνους ἐξακολουθοῦντες καὶ παρατείνοντες. Κατὰ μέρος ἡ ἀρίστη πολλαχοῦ ῥυμοτομία τῆς πόλεως ἦν ἔργον αὐτῶν, καὶ ἐπεσκέφθην τὰ δημόσια καταστήματα, εἰς ἃ συνήρχοντο δι᾽ ἀναγνώσεις ἢ διὰ τὰς ὑποθέσεις των, καὶ τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ἰδίως δὲ τὸ ἐπισημότερον πάντων, τὸ ὑπὸ τοῦ μεγάλου πατριώτου κ. Ἀβέρωφ, ἱδρυθὲν καὶ διατηρούμενον, εἰς ὃ ὅμως, ἵνα διατηρῇ, φαίνεται, ἀκραιφνῆ τὸν Ἑλληνικὸν χαρακτῆρα, ἀπήντησα ἔριν μεταξὺ δύω τῶν διδασκαλισσῶν, ἣν ἐπροσπάθησα νὰ κατευνάσω. Ἐπεσκέφθην δέ, μετὰ τοῦ πράκτορος κ. Βυζαντίου, δὶς καὶ τὸν Ἀντιβασιλέα, παρ᾽ ᾧ ἔλαχον φιλοφρονεστάτης ὑποδοχῆς, καὶ ὅστις μοὶ ἐφάνη νέος νουνεχὴς καὶ ὑπ᾽ ἀρίστων ἐμπνεόμενος αἰσθημάτων. Τοῦτο μ᾽ ἐνεθάῤῥυνε καὶ εἰς τὸ νὰ τῷ διηγηθῶ, ὅτι μετ᾽ ἐκπλήξεως καὶ λύπης εἶχον ἀκούση ποτὲ τοῦ θείου του, μεθ᾽ οὗ εἶχον ἐκπλεύση ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ὅτι ἐν Αἰγύπτῳ «λαὸς δὲν ὑπάρχει.» Τὰς ἀρχὰς ταύτας οὐδόλως ἐπεδοκίμαζεν ὁ Κεδίβης, καί, ἀφ᾽ ὅτου ἀντεβασίλευεν, εἶχε πράξῃ πᾶν τὸ ἐφ᾽ ἑαυτῷ ὅπως βελ-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

τιώσῃ τὴν τύχην τοῦ λαοῦ. Ἐκ τούτου δέ, ὥς τινες τῶν ἡμετέρων οἱ ἴδιοι μοὶ εἶπον, προέκυψε κατὰ μέρος καὶ ἡ μετρίασις τῶν κερδῶν αὐτῶν τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Ἑλλήνων. Ἐν ἄλλοις δὲ μοὶ ἐκαυχήθη ὁ Ἀντιβασιλεὺς ὅτι εἶχε μίαν σύζυγον, καὶ ἀπετροπιάζετο τὴν πολυγαμίαν· περὶ τῶν υἱῶν του δὲ μοὶ εἶπεν ὅτι ἐσπούδαζον ἐν Ἑλβετίᾳ καὶ ἐπιστρέφοντες ὅτι θὰ ἐπεσκέπτοντο τὰς Ἀθήνας.

Ὑπὸ τοῦ υἱοῦ μου συνοδευόμενος μετέβην διὰ τοῦ σιδηροδρόμου καὶ εἰς Κάϊρον, καὶ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐπεσκέφθην τὰς Πυραμίδας, ἐπέβην μέχρι τινὸς εἰς τὴν τοῦ Χέοπος, καὶ εἰσεχώρησα ἕρπων εἰς ἕνα τῶν περὶ αὐτὴν τάφων, τὸν ἐντὸς κατάγλυφον καὶ κατάγραφον, ἀποκομίσας τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ μεγάλη Πυραμὶς ἵστατο εἰς τὸ κέντρον εὐρυχώρου καὶ κανονικῶς κεχαραγμένου νεκροταφείου.

Τὴν δευτέραν δ' ἡμέραν περιῆλθον τὸ ἐν Καΐρῳ ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον, συνοδείᾳ μὲν καὶ τοῦ διευθυντοῦ, Γάλλου τινός, οὗ μοὶ διαφεύγει τὸ ὄνομα, ἀλλὰ πρὸ πάντων ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ὑποδιευθυντοῦ κ. Brugsch, ἀδελφοῦ τοῦ ἐν Βερολίνῳ φίλου μου, τοῦ ἐπισήμου Αἰγυπτιολόγου καὶ συντάκτου μεγάλου ἱερογλυφικοῦ λεξικοῦ. Αἱ συλλογαὶ τοῦ Μουσείου εἰσὶν ὑπὸ πάντα λόγον πολυτιμόταται, διατηρούμεναι μετὰ πλείστης προνοίας καὶ τάξεως. Τινὰ τῶν τεχνουργημάτων, ξυλουργὰ μάλιστα, καταδεικνύουσιν ὅτι καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Αἰγύπτῳ εἶχεν ἔλθῃ ἐποχή, καθ' ἣν ἡ τέχνη εἶχεν ἀφιχθῇ εἰς τὰ ὅρια τοῦ καλοῦ. Ὅ,τι δὲ μάλιστα εἵλκυσε τὴν προσοχὴν καὶ τὸν θαυμασμόν μου ἦσαν τὰ ἀρτίως ἐκ τῶν λαρνάκων ἐξαχθέντα καὶ τῶν περιελισσόντων αὐτὰ δεσμῶν ἀπαλλαγέντα σώματα παναρχαίων Βασιλέων καὶ Βασιλισσῶν, ἅτινα, διὰ τῆς ταριχεύσεως, διετηροῦντο σχεδὸν ὡς οἷα ἔζων πρὸ τετρακισχιλίων ἐτῶν καὶ ἐπέκεινα, ἐν ᾧ τέως μόνον τὰ ὀνόματα αὐτῶν εἶχε διατηρήσῃ ὁ Μανέθων, ἡ δ' ὕπαρξις αὐτῶν οὐχ ἧττον ἠμφισβητεῖτο μέχρις ἐσχάτων μεταξὺ μύθου καὶ ἱστορίας. Προσέτι δ' ἰσχυρῶς εἵλκυσαν τὴν προσοχὴν καὶ τὸν θαυμασμόν μου καί τινες ὡραῖαι προσωπογραφίαι, εἰς μομμίας καὶ αὐταὶ προσηρτημέναι, οὖσαι δὲ γραφίδος οὐχὶ αἰγυπτιακῆς, ἀλλὰ προφανῶς ἑλληνικῆς, τῶν χρόνων τῶν Πτολεμαίων,

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σχεδὸν τὰ μόνα σωζόμενα πρωτότυπα ἔργα γραφίδος ἑλληνικῆς.

Τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐπιστροφήν μου ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ υἱοῦ μου ὑπὸ τοῦ ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν σεβασμιωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, συνελθούσης εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Ζερβουδάκη πάσης τῆς ἐκλεκτῆς κοινωνίας ὁμογενῶν καὶ ἀλλογενῶν, προσέτι καὶ Ὀθωμανῶν, καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ Καΐρου, καὶ τὴν τελετὴν διεδέχθη χορὸς διαρκέσας μέχρι βαθείας νυκτός. Εἰς πάντων δὲ τὰ πρόσωπα, ἐγγύησις εὐτυχίας, ἔλαμπεν ἡ χαρά, διότι πᾶσα ἡ κοινωνία ἔτρεφε στοργὴν καὶ πρὸς τὴν νέαν νύμφην καὶ πρὸς τὸν υἱόν μου.

Κατῴκησαν δ' οἱ νεόνυμφοι προσωρινῶς εἰς ἰδιόκτητόν τινα ἔπαυλιν ἐν Ῥαμλαῖ, τῇ ὡραίᾳ παραλίᾳ τῆς Ἀλεξανδρείας, ἔνθα καὶ δημόσιοι χοροὶ συνεχῶς δίδονται κατὰ τὸ θέρος. Μετ' ὀλίγας δ' ἡμέρας ἐγὼ μὲν ἐπέστρεψα εἰς Ἀθήνας, ὅτε ὁ Ἀντιβασιλεὺς εὐηρεστήθη νὰ μοὶ πέμψῃ τὴν λέμβον του, ἵνα μ' ἐπιβιβάσῃ εἰς τὸ ἀτμόπλοιον, τὸ δὲ νέον ζεῦγος ἀπῆλθεν εἰς Ἑλβετίαν καὶ εἰς Γαλλίαν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀλλὰ δύο μῆνες δὲν εἶχον παρέλθη, καὶ φοβερὸς ἐνέσκηψε κεραυνὸς ἐφ' ἡμᾶς, ἀπροσδόκητον τοῦ Ὄθωνος τηλεγράφημα, ὅτι ἡ νεαρὰ καὶ θάλλουσα σύζυγός του, μετ' ὀλιγοήμερον ἀσθένειαν ἐν Παρισίοις, ἀπέθανε! Ὀλίγαι δὲ παρῆλθον ἡμέραι, καὶ ἄλλη ἐπιστολὴ μοὶ ἔφερε τῆς συμφορᾶς τὸ κορύφωμα. Μετὰ τὴν ἐπίσημον κηδείαν, ἡ νεκρὰ εἶχε κατατεθῆ εἰς τὰ ὑπόγεια τῆς Ῥωσσικῆς ἐκκλησίας, μέχρις οὗ μετακομισθῇ καὶ ταφῇ εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Καταβὰς δὲ μετὰ τοῦτο ὁ Ὄθων μόνος εἰς τὸ ὑπόγειον ἐκεῖνο, ἵνα τελευταῖον τὴν ἀποχαιρετίσῃ, ἐν στιγμῇ παραφορᾶς τῆς θλίψεως, ἐξεκένωσε δὶς εἰς τὸ στῆθός του τὸ πολύστροφον, ὃ πάντοτε ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ, καὶ δύο σφαῖραι ἐνεπάγησαν εἰς τὸ σῶμά του. Ἐν ἀπελπισίᾳ ἔσπευσα νὰ τῷ γράψω ἀμέσως, οὐ μόνον ἐρωτῶν ἂν διατρέχῃ ζωῆς κίνδυνον, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ αὐστηρῶς ἐλέγχων αὐτὸν διὰ πρᾶξιν, ἣν καὶ τὸ λογικὸν καὶ ἡ ἠθικὴ ἀπολύτως ἀποδοκιμάζουσιν. Ἔλαβον δ' ἀμέσως ἀπάντησιν αὐτοῦ, ζητοῦντος συγγνώμην διὰ τὸ ἀπεγνωσμένον του κίνημα, γινόμενον, ὡς μοὶ ἔλεγεν, εἰς στιγμὴν καθ' ἣν τὸν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

εἶχεν ἐγκαταλείψῃ πᾶσα σκέψις καὶ πᾶσα ἐκτίμησις τοῦ καθήκοντος. Μᾶς ἐπληροφόρει δ' ὅτι ἐκ τῶν σφαιρῶν οἱ ἰατροὶ εἶχον ἐξαγάγῃ τὴν μίαν, τὴν δ' ἄλλην, ἥτις δὲν ἐδύνατο νὰ ἐξαχθῇ, ἀνεγνώρισαν ἀκίνδυνον. Ὅτε δὲ συνώδευε τὸ σῶμα τῆς φιλτάτης του Ἀγγελικῆς, κομιζόμενον εἰς τὸν οἰκογενειακὸν τάφον, διῆλθε διὰ τὸν Ἀθηνῶν, καὶ τὸν εἴδομεν ἀναῤῥώσαντα, εἰ καὶ ἐξηκολούθησεν ἔκτοτε φέρων τὴν σφαῖραν εἰς τὸ πλευρόν, ἀνίατον δὲ τὴν θλίψιν εἰς τὴν καρδίαν.

Ὀλύμπια.

Ἐντὸς τοῦ ἔτους 1888 ἐπερατώθη ἡ οἰκοδομὴ τοῦ καταστήματος τοῦ κληθέντος Ζαππαίου, καὶ τότε ἀπεφασίσθη νὰ τελεσθῇ ἡ ἐπὶ μακρὸν χρόνον, ἀγνοῶ διατί, διακοπεῖσα βιομηχανικὴ ἔκθεσις. Ἡ ἔλλειψις χώρου δι' αὐτὴν δὲν ἦν λόγος ἀποχρῶν, διότι ἀπὸ τοῦ 1859 τρὶς εἶχε τελεσθῆ, χωρὶς ὁ λόγος οὗτος νὰ τὴν ἐμποδίσῃ. Ἡ ἀληθὴς αἰτία ἦν ὅτι, οἱ ἀπὸ τῆς στάσεως κατὰ τῆς πρώτης μοναρχίας, καὶ κατὰ συνέπειαν αὐτῆς εἰς τὴν ἀρχὴν ἐπιβαλλόμενοι, ἦσαν τὸ πλεῖστον ἐξ ἐκείνων, οἵτινες τὰ τοιαῦτα ἐθεώρουν ὡς δευτερεύοντα, καὶ συνήθως τὰ παρέβλεπον καὶ τὰ ἐλησμόνουν. Τότε ὅμως ἡ περάτωσις τῆς οἰκοδομῆς ἦν γεγονός, ὃ δὲν ἐδύνατο νὰ παρέλθῃ ἀπαρατήρητον. Παράδοξον δὲ μοὶ ἐφάνη ὅτι ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, πρῶτον μὲν ὁ λεγόμενος Διδασκαλικὸς Σύλλογος, εἶτα δ' ἡ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως διορισθεῖσα ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως, μὲ προσεκάλεσαν ἀλληλοδιαδόχως εἰς σύσκεψιν ἐπὶ τῇ προθέσει, ἣν συνέλαβον καὶ ὁ μὲν καὶ ἡ δέ, νὰ ὀργανώσωσι παράστασιν τῆς Ἀντιγόνης τοῦ Σοφοκλέους εἰς τὸ ἀρχαῖον Ἑλληνικόν.

Εἰς ἀμφοτέρας λοιπὸν πορευθείς, παρέστησα αὐταῖς ἀλληλοδιαδόχως, πρῶτον μὲν ὅτι ἡ παράστασις, ἣν προὐτίθεντο, οὐδὲν εἶχε τὸ κοινὸν μετὰ τῶν προθέσεων τοῦ Ζάππα, ἃς ἐγὼ ὑπὲρ πάντα ἐγνώριζον, διότι εἰς ἐμὲ εἶχεν ἐκθέσῃ αὐτὰς ἐν σειρᾷ ἰδιαιτέρων ἐπιστολῶν, ἃς ἐγὼ κατέθηκα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσω-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ